

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Petra Šebka a soudců Mgr. Kateřiny Kopečkové, Ph.D. a Mgr. Filipa Skřivana v právní věci

žalobce: J. F.
sídlem X
zastoupen JUDr. Mgr. Jiřím Drobečkem, advokátem
sídlem Štefánikova 4083/14, Hodonín

proti
žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**
sídlem Masarykova 427/31, Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30.3.2019, č.j. 12580/19/5300-22442-605186,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Odůvodnění:

1. Žalobce podanou žalobou napadá rozhodnutí žalovaného ze 30.3.2019, č.j. 12580/19/5300-22442-605186, kterým žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil níže uvedená rozhodnutí Finančního úřadu pro Jihomoravský kraj (dále jen „správce daně“):

- platební výměr ze dne 12.10.2017, č.j. 4241331/17/3010-50522-707394, kterým byla žalobci vyměřena daň z přidané hodnoty (dále jen „DPH“) za zdaňovací období leden 2016 ve výši 1 157 193 Kč.

- dodatečný platební výměr ze dne 12.10.2017, č.j. 4241893/17/3010-50522-707394, kterým byla žalobci vyměřena DPH za zdaňovací období březen 2016 ve výši 1 404 416 Kč.

I. Shrnutí žalobní argumentace

2. Žalobce namítá, že na rozdíl od správních orgánů má za to, že prokázal, že od svých dodavatelů skutečně nakoupil zboží a řádně zaplatil kupní cenu. Svědek Ing. I. M. popsal, jakým způsobem žalobce objednával zboží, jak za ně žalobce platil, jak bylo zboží přepravováno a přebíráno. Z jeho výpovědi vyplývá, že skutečně došlo k obchodu, jehož stranou byl žalobce. Nelze klást žalobci k tíži, že Ing. I. M. nebyl schopen osvětlit své vazby na své dodavatele resp. spolupracující osoby. Ing. I. M. žalobci předložil listiny, z nichž vyplynulo, že byl oprávněn jednat za dodavatele; jejich obsah nenasvědčoval tomu, že by se mělo jednat o falzifikáty či padělky. Svědecká výpověď Ing. I. M. nebyla ničím vyvrácena, současně uvedeným svědkem i žalobcem tvrzené skutečnosti potvrdili také svědci V. K. a Mgr. V. K.
3. Podle žalobce byl správce daně povinen respektovat obecné principy smluvního práva, konkrétně svobodu smluvních stran založit právní vztah bez písemné formy. Rovněž měly správní orgány zohlednit dobrou víru žalobce; pokud žalobce neměl důvodné pochybnosti ohledně předložených plných mocí od Ing. I. M. a pokud na základě objednávek došlo k předání zboží a následně zaplacení kupní ceny, žalobce neměl důvod zajímat se o to, kdo jsou skuteční dodavatelé. Jestliže měl žalovaný pochybnosti o faktickém uskutečnění plnění, měl provést důkazy výsledkem Z. S. a M. V., jak navrhoval žalobce; přestože tito svědci jsou v pracovněprávním vztahu k žalobci, nelze je *apriori* považovat za nevěrohodné.
4. Z uvedených důvodů žalobce navrhl, aby zdejší soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Na svém procesním postoji žalobce setrval po celou dobu řízení před zdejším soudem.

II. Shrnutí vyjádření žalovaného

5. Žalovaný nesouhlasí se žalobou, napadené rozhodnutí považuje za správné a odůvodněné. Věcně setrvává na závěrech obsažených v napadeném rozhodnutí.
6. Žalovaný navrhl, aby zdejší soud žalobu jako nedůvodnou zamítl. Taktéž žalovaný setrval na svém procesním postoji po celou dobu řízení před zdejším soudem.

III. Posouzení věci

7. Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s.ř.s.), žaloba je přípustná (§ 65, § 68 a § 70 s.ř.s.).
8. Zdejší soud napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.) podle skutkového a právního stavu ke dni rozhodnutí žalovaného (§ 75 odst. 1 s.ř.s.) a bez jednání za splnění podmínek podle § 51 odst. 1 s.ř.s. dospěl k závěru, že žaloba je nedůvodná.

9. Mezi účastníky řízení je sporné, zda žalobce prokázal nárok na odpočet DPH z přijatých plnění od deklarovaných dodavatelů STAVITELSTVÍ KAREL VÁCHA A SYN s.r.o., SILESIA STAVEBNÍ s.r.o. a Stavby a revitalizace s.r.o. Žalobce si v dotčených zdaňovacích obdobích uplatnil nárok na odpočet DPH na základě daňových dokladů od těchto dodavatelů. Předmětem plnění byly dřevěné palety, gitterboxy a prkna (dále jen „palety“). Správce daně vyloučil žalobci nárok na odpočet z deklarovaného porřízení zboží od uvedených dodavatelů, když po provedeném dokazování dospěl k závěru, že žalobce neodstranil důvodné pochybnosti o tom, že jím tvrzená plnění fakticky přijal a že je přijal od deklarovaných dodavatelů, tedy neprokázal splnění podmínek pro uplatnění nároku na odpočet DPH ve smyslu § 72 a § 73 odst. 1 ZDPH. Své závěry správce daně shrnul ve zprávě o daňové kontrole ze dne 9.10.2017, č.j. 4056723/17/3010-60562-709078, na jejímž základě vydal platební výměry. V rámci doplnění dokazování v odvolacím řízení správce daně mimo jiné za účasti žalobce vyslechl Ing. I. M., V. K. a Mgr. V. K. Žalovaný i po doplnění dokazování dospěl k témuž závěru, že žalobce neodstranil pochybnosti o tom, že pořídil zboží od deklarovaných dodavatelů a tedy neprokázal splnění hmotněprávních podmínek pro uplatnění nároku na odpočet DPH, když neprokázal konkrétního dodavatele plnění.
10. Žalobce předně namítá, že jeho tvrzení ohledně deklarovaných dodávek byla prokázána svědeckou výpovědí Ing. I. M. a že tato svědecká výpověď nebyla ničím vyvrácena.
11. K tomu zdejší soud předesílá, že daňový subjekt v první fázi unese své důkazní břemeno předložením daňových dokladů a dalších povinných evidencí a účetních záznamů. V případě, kdy správci daně vzniknou pochybnosti ohledně těchto důkazních prostředků předložených daňovým subjektem a ty kvalifikovaně vyjádří, dojde k přenosu důkazního břemena zpět na daňový subjekt (§ 92 odst. 5 písm. c/ zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu). Ten je povinen předložit další důkazní prostředky a svá tvrzení prokázat (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9.10.2014, č.j. 9 Afs 48/2013-32). Pokud daňový subjekt dalšími důkazními prostředky svá tvrzení nedoloží a pochybnosti správce daně relevantním způsobem nevyvrátí, neunese důkazní břemeno, vztaženo k projednávané věci, ohledně prokázání naplnění zákonem stanovených podmínek pro přiznání jím uplatněného nároku na odpočet DPH.
12. Žalobce při zahájení daňové kontroly uvedl (protokol ze dne 22.6.2016, č.j. 3009783/16/3010-60562-709078), že jeho hlavní činností je výroba, oprava a nákup a prodej palet, tuto realizuje ve dvou provozovnách, a to v Mutěnicích na ulici Brněnská a ve Vojkovicích v okrese Mělník v areálu bývalé Fruty 1. K uvedeným dodavatelům se dostal díky Ing. I. M., který se v dané branži pohybuje již několik let, kontakt na něho dostal od „jednoho paletáře“. Komunikace s Ing. I. M. probíhala telefonicky; buď volal žalobce s požadavkem na palety, nebo se ozval Ing. I. M. s nabídkou palet. Žalobci nebyl znám původ palet, přepravu palet nezajišťoval ani nehradil a při vykládce palet u žalobce byli přítomni mistři žalobce. Podmínky dodávek palet (množství, kvalita, způsoby úhrady, odpovědnost za kvalitu a kvantitu, reklamace) neměl ošetřeny smluvně – písemně, objednávky byly telefonické, na vše byla ústní dohoda.
13. Pokud jde o pochybnosti správce daně o tvrzeních žalobce, ty vyplynuly předně z porovnání údajů uvedených v kontrolních hlášeních uvedených dodavatelů a žalobce. Ani STAVITELSTVÍ KAREL VÁCHA A SYN s.r.o., ani SILESIA STAVEBNÍ s.r.o. nevykázaly daná plnění ve svých kontrolních hlášeních a Stavby a revitalizace s.r.o.

nepodala kontrolní hlášení za dané období vůbec, kontrolní hlášení za leden podala až v březnu 2016. Pokud jde o STAVITELSTVÍ KAREL VÁCHA A SYN s.r.o., její jednatel K. V. (protokol o výsledku svědka ze dne 7.4.2016, č.j. 771096/16/2201-61564-303977) i jednatel K. V. ml. (protokol o výsledku svědka ze dne 5.8.2016, č.j. 1716645/16/2201-61564-303977) jakoukoliv obchodní spolupráci se žalobcem popřeli. Uvedli, že neznají ani žalobce ani Ing. I. M., E. K. či Z. Č. Plnou moc Ing. I. M. neudělili, daňové doklady, dodací listy a pokladní doklady žalobci nevystavili, tvrzené zboží žalobci nedodali a finanční prostředky od žalobce nepřijali.

14. Ohledně SILESIA STAVEBNÍ s.r.o. správce daně od místně příslušného správce daně zjistil, že jde o nekontaktní daňový subjekt, který sídlí na virtuální adrese, nedisponuje ani jiným ekonomickým zázemím, kde by tato společnost uskutečňovala svoji ekonomickou činnost. Podle místně příslušného správce daně je SILESIA STAVEBNÍ s.r.o. zapojena do řetězových obchodů s použitými dřevěnými paletami, vykazuje vysoké daňové povinnosti v řádu milionů korun, které nehradí, z důvodu nehrzení vykázaných daňových povinností vydal správce daně rozhodnutí o nespolehlivém plátcu DPH dle § 106a odst. ZDPH, které nabylo právní moci dne 20.9.2016. Jednatel této společnosti byl od 20.8.2015 do 22.4.2016 Mgr. V. K.
15. Rovněž pokud jde o dodavatele Stavby a revitalizace s.r.o., podle místně příslušného správce daně tento dodavatel nespolupracuje, nereagoval na výzvu k poskytnutí informací v souvislosti s obchodní spoluprací se žalobcem, jednatel J. G. má v obchodním rejstříku uveden pobyt na Slovensku; v rámci mezinárodního dožádání slovenská finanční správa uvedla, že jí není znám pobyt J. G., že jej lze označit za bezdomovce. V kontrolních hlášeních uvedená společnost vykázala plnění, která žalobce vykázal v kontrolním hlášení, ovšem kontrolní hlášení za leden 2016 podala až dne 14.3.2016. Pokud jde o plnou moc udělenou Ing. I. M. společností Stavby a revitalizace s.r.o., tu nebylo možno nijak prověřit.
16. Žalobce přitom správci daně předložil jednak plnou moc ze dne 28.12.2015, kterou STAVITELSTVÍ KAREL VÁCHA A SYN s.r.o. zplnomocnila Ing. I. M. k uzavírání obchodních případů, k přebírání finančních prostředků pro zajišťování obchodů a k souvisejícím jednáním. Ing. I. M. dále doložil čestné prohlášení Z. Č. ze dne 28.12.2015 ohledně oprávnění zastupovat STAVITELSTVÍ KAREL VÁCHA A SYN s.r.o., a čestné prohlášení E. K. ze dne 5.9.2012 ohledně oprávnění k zastupování „firmy Zdeněk Červeňák, Štefánikova132/62, Brno-Ponava, 612 00“.
17. Dále žalobce správci daně předložil plnou moc od SILESIA STAVEBNÍ s.r.o. (jednatel V. K.) ze dne 30.10.2015 zplnomocňující Ing. I. M. k uzavírání obchodních případů, k přebírání finančních prostředků pro zajišťování obchodů a k souvisejícím jednáním. Současně Ing. I. M. předložil generální plnou moc ze dne 30.10.2015 zplnomocňující V. K. k obchodnímu zastupování této společnosti a čestné prohlášení V. K. ze dne 30.10.2015 ohledně oprávnění zastupovat SILESIA STAVEBNÍ s.r.o.
18. Žalobce dále předložil plnou moc ze dne 31.8.2015, kterou Stavby a revitalizace s.r.o. zplnomocnila Ing. I. M. k uzavírání obchodních případů, přebírání finančních prostředků pro zajišťování obchodů a k souvisejícím jednáním. Ing. I. M. rovněž předložil generální plnou moc ze dne 28.8.2015, kterou Stavby a revitalizace s.r.o. zplnomocnila V. K. k obchodnímu zastupování a čestné prohlášení V. K. ze dne 31.8.2015 ohledně oprávnění zastupovat uvedenou společnost.

19. Všechny tři předložené plné moci od deklarovaných dodavatelů pro Ing. I. M. jsou vzhledově a obsahově identické, liší se pouze názvem společnosti, jejím sídlem, DIČ a jménem jednatele společnosti. Pravost podpisů zástupců dodavatelů (V. K., K. V. a J. G.) nebyla ověřena, chybí ověřovací doložka s legalizací.
20. Ing. I. M. uvedl, že obdržel připravené a podepsané plné moci od zmocněných zástupců těchto dodavatelů (K., Č., K.), s nimiž také jednal (protokol o výsledku svědka ze dne 19.4.2018, č.j. 2022065/18/3010-60562-709078). Správce daně v této souvislosti poukázal na to, že Ing. I. M. v rámci jiného daňového řízení sdělil, že od 4. čtvrtletí roku 2015 nedisponoval žádnou plnou mocí k zastupování společností, pouze do července roku 2016 měl plnou moc k zastupování udělenou společností NITRAX. Ing. I. M. při výpovědi dále uvedl, že pracoval pro žalobce. Žalobce však Ing. I. M. nevyplácel odměnu za zprostředkování, a to přesto, že pro něj Ing. I. M. zprostředkoval obchodní transakce, resp. za tuto činnost nepobíral ani od dodavatelů odměnu a naopak dával provizi zástupcům dodavatelů, jak sám vypověděl. Totéž potvrdil V. K.
21. Žalobce uvedl, že objednávky zboží probíhaly telefonicky a za zboží platil v hotovosti. Žalobce hotovost osobně předával Ing. I. M., který to potvrdil s tím, že následně předal hotovost V. K. a E. K. V. K. však tuto skutečnost popřel; údajně pouze prostřednictvím pošty přebíral provize, resp. dary od Ing. I. M., nikoliv úhrady za zboží žalobcem. E. K., který měl být dle vyjádření Ing. I. M. zprostředkovatelem STAVITELSTVÍ KAREL VÁCHA A SYN s.r.o., nepředložil Ing. I. M. plnou moc k zastupování této společnosti a není tak zřejmé, na základě jakého oprávnění by Ing. I. M. vůbec předával E. K. finanční prostředky za dodání zboží žalobci.
22. Zboží bylo dle výpovědi Ing. I. M. a také dle vyjádření žalobce ve většině případů složeno v provozovně v Mutěnicích, pouze některé dodávky byly složeny ve Vojkovicích. V. K. však uvedl, že zboží šlo přímo od dodavatelů do Hodonína. Žalobce však v Hodoníně nemá žádné skladové prostory. Přestože měl V. K. jednat za SILESIA STAVEBNÍ s.r.o. a Stavby a revitalizace s.r.o., uvedl, že nebyl u nakládky, ale u vykládky v Hodoníně. V. K. však žalobce nejmenoval jako osobu, která měla být u vykládek palet, neboť uvedl své zaměstnance, kteří měli být účastni vykládky palet, a to v provozovně v Mutěnicích a ve Vojkovicích, nikoliv v Hodoníně. V. K. také vypověděl, že byl v letech 2015 a 2016 trvale pracovně v Anglii, a že od roku 2016 nezastupoval žádnou společnost, a to ani při kontrole a dodávání zboží; není tedy zjevné, jak mohl počátkem roku 2016 zastupovat SILESIA STAVEBNÍ s.r.o. a Stavby a revitalizace s.r.o., konkrétně zajišťovat v některých případech dopravu zboží k žalobci a kontrolovat v Hodoníně palety. Ing. I. M. vypověděl, že nikdy nebyl u nakládky zboží a u vykládky se byl podívat jen v některých případech, ale to již bylo zboží většinou vyložené. Dle výpovědi Ing. I. M. měl dopravu na starosti prodávající, nevěděl však, kdo konkrétně zajišťoval dopravu. Také žalobce se o dopravu zboží nezajímal. V. K. vypověděl, že dopravu zajistil jen někdy a jen někdy posílal i platby za dopravu, která se platila předem. Deklarovaní dodavatelé však buď jakoukoliv spolupráci se žalobcem přímo popřeli (SILESIA STAVEBNÍ s.r.o. a STAVITELSTVÍ KAREL VÁCHA A SYN s.r.o.), nebo byly zjištěny vážné důvody zpochybňující tuto spolupráci (Stavby a revitalizace s.r.o.).
23. Pokud jde o faktury za dodané zboží, Ing. I. M. vypověděl, že je vystavovala účetní SILESIA STAVEBNÍ s.r.o. a Stavby a revitalizace s.r.o., paní V., se kterou byl v kontaktu. Jednatel SILESIA STAVEBNÍ s.r.o. Mgr. V. K. však vypověděl, že vystavoval faktury

pouze on nebo jeho účetní Ing. L. M. Pokud jde o předávání daňových dokladů, Ing. I. M. vypověděl, že mu je za dodavatelské společnosti předával V. K. a E. K.; V. K. však toto tvrzení při svědecké výpovědi popřel, neboť uvedl, že konkrétní doklady nikomu nepředal. Taktéž K. V. ml., jednatel STAVITELSTVÍ KAREL VÁCHA A SYN s.r.o., při svědecké výpovědi popřel vystavení předmětných faktur, a uvedl, že podpis ani razítko na nich uvedené nejsou jejich.

24. Pokud jde o žalobcem doložené čestné prohlášení k vysvětlení nesrovnalostí v kontrolním hlášení, podepsané E. K., tu správní orgány vysvětlily, že je v něm za STAVITELSTVÍ KAREL VÁCHA A SYN s.r.o. uveden jako pověřený zástupce Z. Č., ovšem bez připojeného podpisu, v záhlaví této písemnosti je uveden nesprávný název společnosti (Stavitelství Vácha a syn s.r.o.) a také nesprávné DIČ CZ24748307, které patří společnosti PLAY and WIN s.r.o. Pokud jde o opis plné moci k obchodnímu zastupování udělené STAVITELSTVÍ KAREL VÁCHA A SYN s.r.o. Ing. I. M., ten byl u notáře ověřen až dne 17.2.2016 a ověřeno bylo pouze to, že opis souhlasí s listinou, z níž byl pořízen; nejednalo se o ověření podpisu na plné moci, nadto k němu došlo až po uskutečněních obchodních transakcích. Také na žalobcem předložených přijatých daňových dokladech, dodacích listech a příjmových pokladních dokladech je uveden nesprávný název a na předložených příjmových pokladních dokladech je také uvedeno i nesprávné DIČ.
25. S ohledem na výše shrnuté nelze souhlasit se žalobcem, že svědeckou výpovědí Ing. I. M. byla prokázána tvrzení žalobce a rozptýleny pochybnosti správce daně; podle zdejšího soudu je tomu ve světle ostatních důkazů naopak. V posuzované věci nejenže dodavatelé deklarovaní na daňovém dokladu zboží žalobci nedodali, ale ani faktury, na jejichž základě si žalobce uplatnil nárok na odpočet DPH, nevystavili, a jakoukoli obchodní spolupráci popřeli. Pokud jde o Stavby a revitalizace s.r.o., tak s ohledem na nekontaktnost jejího jednatele J. G. (a kohokoli z této společnosti), nebylo možné jakkoliv výše shrnutá tvrzení a okolnosti ověřit.
26. V posuzovaném případě se tedy nejedná toliko o prostý nesoulad mezi skutečným a deklarovaným dodavatelem, resp. o situaci, kdy by bylo zjevné, že deklarovaný dodavatel, který sice fakturu vystavil, nemohl plnění (z důvodu nedostatku materiálních či osobních zdrojů) poskytnout; faktury bez možnosti ověření toho, kdo je vystavil, ve spojení s jednoznačným zjištěním, že je nevystavil subjekt na nich uvedený, nelze považovat za doklad, na jehož základě by bylo možné uplatňovat nárok na odpočet daně a takový doklad s deklarovaným plněním proto nelze spojovat. Odpočet DPH je veřejnoprávním nárokem, jehož uplatnění je možné pouze za zákonem stanovených podmínek. Plátce, který uplatňuje odpočet DPH, musí oprávněnost nároku, deklarovaného v daňovém přiznání, správci daně prokázat. „...nárok na odpočet daně z přidané hodnoty vzniká tehdy, pokud plátce použije přijaté zdanitelné plnění pro uskutečnění své ekonomické činnosti za splnění dalších zákonem vymezených podmínek (§ 72 a následující zákona o dani z přidané hodnoty). Daňový doklad proto per se není poukázkou na vznik nároku na odpočet daně: aby mu mohla být přisouzena důkazní hodnota ve smyslu § 73 odst. 1 zákona o dani z přidané hodnoty, musí věrně zobrazovat právě faktickou stránku věci - tj. přijetí zdanitelného plnění. Neodpovídají-li některé nebo dokonce všechny údaje uvedené na daňovém dokladu skutečnosti, nelze mechanismus předvídaný v § 73 odst. 1 zákona o dani z přidané hodnoty využít. Jinými slovy obecně sice samotné předložení formálně bezvadného daňového dokladu postačuje k prokázání vzniku nároku na odpočet daně z přidané hodnoty, avšak vzniknou-li správci daně pochybnosti o správnosti údajů na tomto dokladu, resp. pochybnosti o uskutečnění zdanitelného

plnění či naplnění jiných zákonných podmínek pro uplatnění odpočtu daně, ztrácí daňový doklad svoji důkazní hodnotu předvídanou v § 73 odst. 1 zákona o dani z přidané hodnoty a nárok na odpočet daně je třeba prokazovat dalšími způsoby předvídanými daňovým řádem...“ (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16.3.2010, č.j. 1 Afs 10/2010-71).

27. V posuzované věci tedy deklarovaní dodavatelé, uvedení na daňových dokladech, tyto doklady nevystavili, na deklarovaných obchodních transakcích nebyli nijak zainteresováni a neměli o nich žádné povědomí, současně žádná ze zainteresovaných osob (prostředníků) jiného dodavatele neoznačila.
28. Žalobce si přitom nijak neověřil, zda zprostředkovatel Ing. I. M. byl skutečně oprávněn jednat za údajné dodavatele, resp. že by tak mohli činit další prostředníci, o skutečné dodavatele se nijak nezajímal a neověřoval si, zda dodavatelé uvedení na fakturách skutečně zboží dodali; nelze poté hovořit ani o dobré víře žalobce, který se jí dovolává. Otázka případné dobré víry ostatně nemá žádný vliv na posouzení toho, zda žalobce unesl své důkazní břemeno. Měla by místo až v situaci, kdy by uvedené transakce od deklarovaných dodavatelů proběhly dle daňových dokladů, ovšem byly by součástí daňového podvodu s cílem vylákání odpočtu DPH.
29. V nyní posuzované věci správní orgány identifikovaly jednoznačné nesrovnalosti i ohledně místa a způsobu dodání zboží žalobci, osob, které zboží žalobci měly dopravit, jakož i přejímky zboží (přítomných osob, konkrétního místa dodání). Žalobce rovněž nijak neprokázal, že by za plnění deklarovaným dodavatelům, ať už prostřednictvím zprostředkovatelů, zaplatil. Deklarovaní dodavatelé jednoznačně odmítli, že by platby od žalobce či jiné osoby obdrželi či měli obdržet (resp. u Stavby a revitalizace s.r.o. toto ze shora uvedených důvodů nebylo možné ověřit); uvedené nevyplynulo ani z výpovědi V. K., který nepotvrdil, že od Ing. I. M. převzal hotovost od žalobce.
30. Pokud tedy žalobce namítá, že mu nelze klást k tíži, že osoby, které mu zboží prodaly, toto finanční plnění nepodrobily příslušné dani, tak v projednávané věci správní orgány vyvrátily, že by deklarovaní dodavatelé zboží žalobci vůbec prodali a přijali za ně platbu; stejně tak nebylo zjištěno, že by tak učinil Ing. I. M. či jiný údajný zprostředkovatel. To, že deklarovaní dodavatelé nepodrobili plnění příslušné dani, tedy správní orgány nedovodily a ani tak učinit nemohly, a to právě proto, že nebylo prokázáno, kdo zboží žalobci dodal a zda a komu za něj žalobce fakticky zaplatil.
31. Pokud žalobce rovněž namítá, že správní orgány nerespektovaly svobodu smluvních stran založit právní vztah ústní formou, tak nic takového z argumentace správce daně a žalovaného neplyne. Pokud však tak žalobce učinil, bylo na něm zajistit si dostatek důkazních prostředků k prokázání skutečností, ohledně kterých jej tíží důkazní břemeno, pokud hodlá uplatňovat nárok na odpočet DPH.
32. Zdejší soud rovněž nesouhlasí s námitkou, že pokud měl žalovaný pochybnosti ohledně faktického uskutečnění plnění, měl provést výslech Z. S. a M. V. Žalovaný se v napadeném rozhodnutí s uvedeným důkazním návrhem dostatečným způsobem vypořádal. Uvedl, že tento důkazní návrh žalobce směřoval k vyvrácení závěrů, že k žádným uskutečněným plněním v předmětných obdobích nedošlo, avšak pokud existence zboží není spornou, výslech uvedených zaměstnanců žalobce není namístě. Ze stejných důvodů ani zdejší soud nepovažoval za potřebné doplnit dokazování výslechem uvedených svědků, jak navrhoval žalobce v žalobě; totéž platí i pro podání žalobce ze dne 21.2.2019, neboť na něj žalobce

odkazuje právě a pouze v souvislosti s uvedeným návrhem na výslech svědků, a nadto se jedná o písemnost, která je součástí správního spisu; z uvedeného podání (Vyjádření se v rámci odvolacího řízení včetně návrhu na provedení důkazních prostředků) přitom zdejší soud ověřil, že žalobce v něm navrhoval výslech uvedených svědků za účelem rozptýlení podezření, že k žádným uskutečnitelným plněním v předmětných obdobích nedocházelo, což ovšem není podstatou věci, jak bylo výše podrobně vysvětleno.

33. Zdejší soud tedy neshledal žalobu důvodnou a nad rámec uplatněných žalobních bodů nezjistil žádnou vadu, jež by atakovala zákonnost napadeného rozhodnutí a k níž by musel přihlížet z úřední povinnosti, a proto žalobu podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

IV. Náklady řízení

34. O nákladech řízení zdejší soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce nebyl ve věci úspěšný, a proto mu nenáleží právo na náhradu nákladů řízení; to by náleželo procesně úspěšnému účastníkovi, kterým byl žalovaný. Zdejší soud však nezjistil, že by žalovanému vznikly náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti, a proto rozhodl, že se mu náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 15. dubna 2021

Petr Šebek v.r.
předseda senátu